

Extundens : tum deinde oculos , tum deinde labori
Adjungat dextram: Arcadicis hæc cura colonis
Digna magis , longe & jaculorum dignior usus ,
Hæc nostros meliora decent certamina ludos ,
Præmia digna dabo victoribus . Alpheſibæi
Illa manu primum quæ conſita laurus in auras
Intonſum aerias tollit caput , illa virentes ,
Ipſe ego ſublimi quas carpam in vertice frondes ,
Victuro æternos ſerto præbebit in annos .
Præterea aut pario ſculptam de marmore , ſive ,
Ut libet , in tabula pictam , tenuive papyro
Ipſe ſuam lauro effigiem ſuſpendet eadem
Affigens tantæ ſignum memorabile palmæ .

Vix ea Myrhæus : paſtorum effunditur ingens
Per ſylvam , atque novum molitur turba laborem :
Ergo vides jam fervet opus . Conjungier illis
Tu quoque vis , Lycida , & jaculo , & certare ſagitta?
Lyc. Haud equidem tantum tribuo mihi; Tytire, dextra
Si jaculum vibrare gravi , ſi tendere nervos
Cornibus adductis , arcuque ſonante ſagittam
Mittere opus ; certarem equidem ; nec me Jovis ales,
Nec pernix fugiat cervus , quamquam illo volatu ,
Hic celeri ventos vincat pede . Figat in imo
Si telum corde , & rapiat cum ſanguine vitam .
At quoniam certare neſas , age , Tytire , pande
Singula , noſti etenim , qui ſe in certamina tanta
Hi dederunt juvenes , quorum hæc aut pendula ramis
Ora , vel artifiçi nondum perfectæ labore
Paſtorum in manibus tuimur , quid & addita cuique
Signa notant , mille arcanis variata figuris ,
Tyt. Ah! Lycida, ah demens! quid enim petis? Ante jugales
Circumagat totum Phœbe variata per orbem
Ore tumens iterum atque iterum nova cornua ſumens
Quam liceat tantam verſando evolvere molem :
Parca modo expediam, nam me quoque concitat idem
Palmæ amor , & mea ſunt , lauro pendentia ab illa